

Babygirl

Direcció i guió: Halina Reijn **Països:** EUA, Països Baixos **Durada:** 114 min **Any:** 2024
Gènere: Thriller **Interpretació:** Nicole Kidman, Harris Dickinson, Antonio Banderas, Sophie Wilde... **Música:** Cristobal Tapia de Veer **Fotografia:** Jasper Wolf **Distribuïdora:** Diamond Films **Estrena a Espanya:** 17/01/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

La Romy és una alta executiva que inicia una apassionada aventura de sexe extrem amb el seu jove becari, en Samuel (Harris Dickinson), d'amagat del seu marit Jacob (Antonio Banderas). La Romy invertirà el seu rol habitual a la feina, passant de ser qui dona les ordres a gaudir sent sotmesa al llit. Aquesta tòrrida relació extramatrimonial li permetrà trobar el camí cap a la seva llibertat sexual, malgrat el risc i els prejudicis. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Desig prohibit, un relat eròtic en què Nicole Kidman fa una de les millors interpretacions de la seva carrera

"Vull ser normal", exclama la Romy en un moment clau del desenvolupament de *Babygirl*, un film que darrere la màscara de thriller eròtic amaga un relat sobre el desig femení, el poder i les complicades diferències entre ser i semblar. El thriller, que no ho és tant, i el personatge principal, que pretén tenir-ho tot sota control quan la vida comença a portar-la per les ombres que sempre va intentar ignorar, resulten en una història que pren camins inesperats. Dirigida i escrita per l'actriu i realitzadora neerlandesa **Halina Reijn**, des del principi la pel·lícula presenta la Romy (**Nicole Kidman**) com una d'aquelles persones que s'enorgulleix de tenir una carrera d'èxit com la presidenta d'una companyia dedicada a la robòtica i una família feliç formada al costat del seu marit dramaturg (**Antonio Banderas**) i les seves dues filles adolescents (**Esther McGregory** i **Vaughan Reilly**).

"Sóc una experta en estratègies i comportament humà", diu l'executiva sense gens de modèstia o de pudor. Perquè ràpidament resulta evident que la Romy és lluny de ser una coneixedora dels pensaments o interessos dels que l'envolten i, de fet, ni tan sols s'anima a examinar els propis.

La seva mirada limitada sobre si mateixa i el seu món comencen un ràpid procés d'ebullició quan es creua amb el Samuel (**Harris Dickinson**), el nou becari de la seva empresa que crida la seva atenció des del moment que el veu al carrer aconseguint controlar el violent atac d'un gos. Aquest encreuament de mirades inicial i l'actitud entre displicent i intensa del Samuel derivarà en un vincle sexual entre tots dos que, com diu la Romy, li podria costar tot. I aquesta és la part que li resulta més excitant i seductora.

Molt s'ha dit i escrit sobre els nus que fa Kidman a la pel·lícula, de la valentia de l'actriu de 57 anys per participar en les escenes de sexe i submissió que són un dels pilars del relat. Menys s'esmenten les altres formes en què la intèrpret es despulla a la pantalla per encarnar el seu personatge. En plena espiral cap a les seves zones reprimides, la Romy assisteix a diverses teràpies, a una sessió d'aplicació de Botox i altres tractaments per mantenir el seu aspecte juvenil, un intent del qual la seva filla gran es burla implacable en l'escena següent.

L'actriu australiana, amb un rostre congelat en el temps que sol ser esmentat com un desavantatge en les seves interpretacions, no només s'anima a la seqüència sinó que per la manera com la realitzadora i el director de fotografia (Jasper Wolf) plantegen la posada en escena acaba per assenyalar els seus suposats límits interpretatius i accepta el desafiament de demostrar que no són tals. Així, Kidman aconsegueix transmetre totes les emocions –i són moltes–, que la Romy travessa en el desenvolupament de la trama, **un triomf a l'alçada de les millors actuacions de la seva llarga i interessant carrera.**

De l'empresària al cim del seu món passant per l'esposa que intenta ser la mestressa de casa perfecta - encara que ningú li ho demani-, fins a arribar a la dona enfrontada amb les formes suposadament inconfessables del seu desig, l'arc interpretatiu de Kidman és excepcional i possiblement sigui allò que aconsegueix mantenir l'interès de l'espectador cap a les seqüències finals. És a aquesta altura on tot el misteri i el to suggeridor de la trama que escatima informació i explicacions sobre els motius de la Romy i el Samuel es dilueixen amb alguns diàlegs massa explicatius que intenten justificar part del relat que fins aquell moment existia en una atraient nebulosa. Un estat alterat de la realitat que es destaca en les escenes entre Kidman i Dickinson, la química dels quals assumeix la forma d'una nova forma d'art.

Natalia Trzenko - lanacion.com